

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1652. usque ad annum 1662

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119185

§. 54. Eadem Regina fidem orthodoxam professa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67372)

miam deducta, unacum sponso suo Upsalia-
 liam venit, ubi præfatus Lenæus am-
 bos connubiali vinculo constrinxit: Sæc. XVII.
 Christina vero Regina conciliatis hisce A. C. 1654.
 nuptiis Hamburgum iter profecuta, in-
 de per Flandriam Bruxellas unacum
 Antonio Pimentelo Philippi IV. Hispa-
 niarum Regis Legato ad Leopoldum
 Guilielmum Austriæ Archiducem ve-
 nit, a quo etiam prout recipientis re-
 ceptæque dignitas deposcebat, magni-
 fice suscepta est.

§. LIV.

*Eadem Regina fidem orthodoxam
 professa.*

Sublatis omnibus obstaculis Regina *Guald. in*
 hoc anno Bruxellis fidem Catholi- *vita Christ.*
 cam secreto, atque Oenipontum se- *Forest Hist.*
 quenti anno profecta ibidem præsentibus *Suec. tom. 4.*
 Ferdinand, Carolo, & Sigismun- *I. a Hode*
 do Francisco Austriæ Archiducibus die *Hist. de*
 tertia Novembris publice profitebatur: *Louis XIV.*
 quoniam vero Lutherani Scriptorum, *t. 2. p. 298.*
 ut suam confusionem, doloremque le- *Narrat. de*
 nirent, hujus conversionis integritatem *Christ. apud*
 imputatis infamiæ notis commaculare, *Tulden.*
 pro more non erubescunt, ac præfatæ
 Regiæ abdicationem reditumque ad
 fidem Catholicam Suecorum Procerum
 malevolentia ac invidia ex dissolutis
Hist. Eccles. Tom. LXII. L *Chri-*

Sæc. XVII. Christinæ moribus exortæ adscribunt,
 A. C. 1654. operæ pretium erit, celeberrimæ hujus
 Viraginis vitam ex probatis Auctori-
 bus describere.

Primam lucem aspexerat Christina die decima octava Decembris anno Christi millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, nonnisi sexennis infantula, cum Gustavus Adolphus ejus Parens anno hujus sæculi trigesimo secundo in prælio ante Lützen occubisset. Mortis fama in Sueciam delata Joannes Oxenstirnius Axelius supremus Regni Cancellarius Holmiæ Regni comitia indicxit, in quibus septennis Christina unica defuncti Regis Filia communi Ordinarum suffragio in Reginam solemnibus sacramenti verbis assumbatur, Regiminis cura præcipuis Proceribus relicta, eo quod per ætatem moderando Regno impar esset: per integros autem duodecim annos, utpote admodum perspicacis ingenii acie, ac rara memoriaræ felicitate prædita, præter plurimum linquarum peritiam in politica studiis solerter incubuit, atque etiam sublimioribus scientiis vacans, eo supra sexum suam progressa est, ut summa Theologiæ arcana peracri suo ingenio penetraret: demum expleto ætatis suæ anno decimo octavo, cum Regno moderando jam idonea esset, præcipue pietatis

Sæc. XVII.
A. C. 1654.

tatis & prudentiæ laude celebris illustrium Virorum consortio ac sermonibus gaudebat, ac in pervolvendis libris indefessa, Professores & Magistros, ne erudiendæ juventutis tædio avocarentur, exemplo & præmiis ad labores incitabat: Insuper præter instauratum Upsalensis Academiæ gymnasium, Dorpatense in Livonia, & Aboense in Finlandia aperuit, tanquam Sueciæ Decus, eruditionis prodigium, modestiæ, & continentiæ exemplar ab omnibus, atque ab ipsis quoque Prædicantibus deprædicata, quamdiu Lutheri commentis addicta credebatur: Refert Bayleus, quod ab hac Regina jussu fuisse palam declarare, quod ipsa jam a primo rationis suæ usu Lutheraniæ sectæ nuntium in animo suo misisset, utut autem res se habuerit, id omnino certum, quod illa, cum ex assidua utriusque partis librorum, præcipue SS. Patrum lectione clare suomet intellectu convicta agnosceret, multa esse in suæ sectæ doctrinis infida, falsa, conficta, ac minime inter se consona, aliunde etiam plurimum novella Lutheri inventa ab antiquæ Ecclesiæ dogmatibus recedere, religionis mutandæ propositum, consiliumque ceperit, quamvis illud ob propriæ vitæ pericula, aliasque rationes simul & difficultates palam

L 2

lam

Sæc. XVII. lam exequi haud posset. Interim vero
 A. C. 1654 quosdam Catholicæ institutionis Doctores, qui ingenio & pietate illo ævo maxime florerent, ad se clanculum accersibat, quæsito explorandi obtentu, quibus in scientiis sese utilius exercerent. re tamen ipsa, ut ab illis Catholicæ dei dogmata penitus addisceret: Hoc inter præcipuus erat Joannes Baptistæ Guemesius ex Ordine FF. Prædicatorum vir celeberrimus, qui ex Dania Holmiam vocatus, ac Laici vestibus Machinatum occultans, Christianæ ab Episcopis & secretis erat, eidemque fidei Catholicæ mysteria occulte explanaverat. Postquam vero Christina anno Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimo Upsaliæ coronata in Principem Regni hæredem ac Reginam proclamata fuisset, aliunde vero plene convicta de pravis Lutheri opinionibus nec aliam sibi ad salutem restare viam quam Catholicæ fidei professionem cognosceret, pro cælesti regno terrenum dimisit, suumque propositum anno sequenti Josepho Pinto Joannis IV. Lusitanæ Regis Legato tum Holmiam ingressu detexit, cujus suasu Christianæ Patri Antonio Macedo Jesuitæ, qui hunc Legatum comitabatur, literas ad summum Pontificem dedit, in quibus se explosis vanarum Religionum figmentis

tis cum Ecclesia Catholica in gratiam Sæc. XVII.
 redire, conjungique velle afferebat, A. C. 1654.
 ejusque Religionis amore captam, Re-
 gnum etiam suum contemnere paratam
 esse, ardentemque optare, ut Sueciam
 pariter in Religionis Catholicæ, unde
 excidisset, statum restituere posset, cum
 autem rei eventus admodum dubius,
 longiorisque moræ esset, neque illa tam-
 diu a Catholica unione esse segregata
 vellet, hinc abdicato Regno mox ad
 Ecclesiæ sinum reverti statuisset. Præ-
 terea Patri Cassato negotium dederat,
 ut exploraret, quanti sumptus annui
 expendendi, si Romæ stabilem eligeret
 sedem: Francisco autem Burdoluto
 Medico insigniter docto, ac natione
 Gallo mentem quoque suam occulte
 manifestabat, præcipiens, ut in patriam
 suam reversus, Ludovicum XIV. Re-
 gem de hoc suo proposito certiolem fa-
 ceret, quo in omnem eventum ejus
 opem paratam haberet: Pariter am-
 plectendæ fidei Orthodoxæ consilium
 detexerat Pimentelio Hispaniæ Legato,
 qui a Rege suo literas ad Sedem Apo-
 stolicam impetrabat, ut tantæ molis
 negotium feliciter promoveretur. Rebus
 omnibus ita probe prospectis, factaque
 Regni cessione Christina unacum Pimen-
 telio, & Patre Joanne Guemesio Ham-
 burgo Mindinam contendit, ac demum

Sæc. XVII. per Westphaliam ipso nati Salvatoris
A. C. 1654. pervigilio Bruxellas ingressa est, ubi
 hoc anno in secretiori cubiculo a præ-
 fato Patre ab hæresis veneno abluta
 fidei Catholicæ professionem emisit, &
 deposita noxarum conscientia sacram
 Synaxin singulari pietatis sensu suscep-
 tit. Tandem vero Augusta Vindelico-
 rum Oenipontum venit, ubi Lucas Hol-
 steinius Protonotarius Apostolicus eidem
 nomine Pontificis occurrebat, inde sub
 annum hujus sæculi quinquagesimum
 quintum profecta, Tridentum, Veronam,
 Ferrariam, & Bononiam venit, demum
 vero per Flaminiam portam die vige-
 sima tertia Decembris Romam ingressa
 est. Ibidem ab Alexandro VII. Pontifice
 Maximo regia prorsus magnificentia ex-
 cepta, atque ab eodem in die Natæ
 Domini sacro chrismate confirmata,
 nomen ejus assumpsit, dicta exinde
 Christina Alexandra: Priusquam vero
 Romam accederet, Laureti ad Beatis-
 simam Virginem invisit, cui etiam sce-
 ptrum ac coronam Regiam summa re-
 ligione consecravit, adeo in fidei Ca-
 tholicæ studio immota, ut cum a suis
 Hamburgum ad comitia post Caroli
 Gustavi obitum pro confirmandis suis
 proventibus invitaretur, Proceres vero,
 ut fidem Catholicam desertum ire vel-
 let, ab ea peterent, ipsa eorum postu-
 latis

latis adeo non sit velificata, ut potius Sæc. XVII.
 assignata pensione exuta recedere, quam A. C. 1654.
 a fidei constantia quicquam remittere
 vellet, quinimo orationi funebri, quæ
 tum pro defuncto Rege Carolo habeba-
 tur, interesse recusavit, mox inde Ro-
 mam reversa, ubi fixo ad dies vitæ
 domicilio inter crebra clarissimarum
 virtutum exempla consenuit, annis-
 que tribus sexagenaria major die deci-
 ma nona Aprilis anno hujus sæculi
 octogesimo octavo obiit.

§. LV.

Ratisbonensium comitiorum finis.

Nondum plene compositæ erant illæ Calmet Hist.
 controversiæ, quæ Imperii statum de Lorr. t.3.
 aut ob Suecorum pertinaciam aut Hi- pag. 482.
 spanorum indignationem denuo pertur- Tuld. Hist.
 bare videbantur: Sueci enim insuper- rev. l. 3.
 habitis pacis Westphalicæ pactis Fech-
 tam Monasteriensis Diæceseos urbem
 suo adhuc præsidio tenebant, Hispani
 quoque Condæo Principi juncti Gallias,
 agrumque Parisinum desolarunt, & præ-
 cipue Caroli Lotharingiæ Ducis copiæ
 transrhenanam Westphalici circuli Pro-
 vinciam, necnon Leodiensem Episco-
 patum cædibus, rapinis, stupris & in-
 cendiis misere fœdabant: Eapropter
 Ferdinandus Imperator, ejusque Fi-
 lius